

men særlig kun omtale dem, jeg bærer Ansvaret for. Med Hensyn til Skatteprocenten har den ærede Finansminister jo foreslaaet, at Progressionen skulde standse ved Arvelodder paa 120,000 Kr. Socialdemokraterne have ført Progressionen videre op til Arvelodder paa 1 Million Kr., og mit Parti har givet dette sin Tilslutning. Vi finde ikke, der er nogen som helst Grund til at standse Progressionen ved de 120,000 Kr. Lad den kun skride frem; det bliver ikke for meget endda. I de Undtagelsestilfælde, hvor der virkelig falder en Millionær paa Enkeltmands Hænder, kan han ogsaa nok ved den Lejlighed taale at give et ordentligt Kontingent til Samfundet gennem Finans-kassen.

Af de Ændringsforslag, jeg bærer Ansvaret for, skal jeg tillade mig at omtale Nr. 9. Der foreslaar mit Parti, at „det tillades Besiddere af Len, Stamhuse, Fideikommiss og lignende ved Tiltrædelsen at afhænde saa meget Gods eller at hæve saa stort et Beløb af den baandlagte Kapital, som udkræves til Betaling af Arveafgiften“, og vi føje til: „Fæstegods kan dog i dette Øjemed kun sælges til Brugere eller et af disses Børn, Svingerbørn, Stif- eller Plejebørn, hvorved det af disse altid skal have Fortrin, som Faderen, eller, hvis han ingen Bestemmelse har efterladt sig, Moderen bevislig dertil har udset“. Vi have her fulgt Redaktionen i Fæsteloven af 1861 angaaende de Regler, hvorefter Fæstegods kan bortsælges. Det har ikke været vor Mening dermed at ville anerkende Godsejerens Ejendomsret over Fæstegodset, vi have den Formening, at han ikke er Ejer af Fæstegodset. Men vi ville gerne give en Mulighed for, at der ved Arvefald kunde blive bortsolgt noget Fæstegods fra Fideikommiss og fra de store Godsbesidderes Hænder. Dette Ændringsforslag vilde jo kunne bringe en øjeblikkelig Lettelse for mangen en Successor til et Fideikommis eller Grevskab, der skal overtage en stor Arv, men i Øjeblikket ikke ved, hvor han skal tage Arveafgiften fra. Det er dog ikke udelukkende af Humanitet eller Medlidenhed med den ulykkelige Arving til Grevskabet, som min ærede Kollega for 4de Kreds (Birck) vel vilde være tilbøjelig til at beklage, at vi foreslaa det, men det er ogsaa og særligt for at faa Hul paa Bøndergodset og for ved denne Lejlighed at benytte vedkommendes maaske i det Øjeblik tilstedeværende Lyst til at sælge bort af Bøndergodset. Da vi ved denne Lej-

lighed ikke anerkende nogen Ret, som ikke tidligere er anerkendt, og vi særlig ikke anerkende Godsejerens Ret over Fæstegodset, vil jeg dog nok se, om det høje Folketing ikke vil følge mig i denne Betragtning og her søge at gøre et om ogsaa kun ganske lempeligt, lille Sideindhug paa de baandlagte Kapitaler, den døde Haand, som hersker over saa store Dele af det danske Samfund. Sammen med Ændringsforslag Nr. 9 hører jo Ændringsforslag Nr. 13. Den Mand, der benytter sig af sin Ret til at realisere af Godset, kan selvfølgelig ikke tage Arveafgiften paa Afbetaling, saaledes som Lovens ellers hjemler ham.

Angaaende Arvefors kud har min ærede Kollega for Københavns 4de Valgkreds udtalt sig; et Ændringsforslag have vi stillet her — og det ærede Medlem har tiltraadt det — om, at vi kræve en udtrykkelig Tilkendegivelse fra Arveladeren om, at Arvefors kud er givet, for at der skal kunne beregnes Arveafgift deraf. Det er nu paa Skifter ofte meget pinligt at se Arvingerne eller maaske en eller anden intrigant Skifteforvalter finde paa at konstatere i Overensstemmelse med Arvelovens Bestemmelse, at en Arving har nydt Arvefors kud, og at dette skal komme frem til Arveberegning. Vi ville helst have Arveladerens egen Tilkendegivelse af, at der er givet Arvefors kud. Thi det staar enhver klart, at Arvefors kud, som er givet til Opdragelse eller saa for en Mand i hans Ungdom, efter at Forældrenes Forsørgelsespligt er ophørt, ofte forlængst kan være brugt og maaske ikke har bragt Manden Millioner, men maaske har bragt ham ind paa Universitetet, hvor han har drevet det til at opnaa en Embedseksamen, hvorved han kommer ind i et af disse saa ofte her behandlede Statsemployer, med 1—2,000 Kroners Indtægt, i Stedet for at Manden ellers kunde være bleven en dygtig Bondemand og siddet og levet af Jorden ude paa Landet. Vi finde da ikke, der er særlig Grund til at sætte ham højt i Skat i den Anledning; særlig finde vi ikke, at hans Medarvinger skulle have Lejlighed til at søge op og finde ud ved deres Sporsans, at der er ydet en af deres Sødskende et saadant Arvefors kud.

Ændringsforslag Nr. 17 har ogsaa været omtalt af det ærede Medlem for Københavns 4. Valgkreds. Det angaar Finansministerens Beføjelse til at nedsætte en Ejendom med Hensyn til Arveafgiftsberegningen med en Sum af indtil 20 pCt., naar Ejendomsskyldvurderingen til den